Anul III. — Nrul 21 Prețul unui exemplar **4** Lei. Timișoara, 19 Maiu 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub președinția D-lui Prof. **A. C. CUZA**

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU TIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Pastorală de Sf. Rusalii

Duhul lumii și Duhul Sfânt

Grigorie

Îndurarea lui Dumnezeu
Episcop ortodox al eparhiei
Mâne a Aradului, Ienopolei
Hălmagiului, precum și al
Ților anexate din Bănatul-
Timișan.

Clerului cler și tuturor credin-
Fiilor din eparhia Aradului,
Și pace dela Dumnezeu Tatăl
Și Domnul nostru Isus Hristos,
Împreună cu salutarea noastră
arhierească.

*Prea iubiții mei fii sufletești!**

Cercetătorii stelelor, astronomii, își petrec viața departe de depărtările lumii, pe vârfuri de munți înzăpeziți, gustând neîncetat zăpezile și minunata întocmire cerului, nu sunt niciodată mulțumiți cu cunoștințele pe cari le au. Fiecare dintre ei privește cu dor la măritoare bolta cerească ani rândul, și poate o viață întreagă neastâmpărată credință în sufletul de a găsi o nouă stea.

Și cine ar putea arăta după cuviință bucuria curată a acestor oameni, când Dumnezeu le încunoștințează cu isbândă ostenelele lor, că ei pot vesti lumii întregi că au descoperit o nouă minune, o nouă stea a cerului!

Și noi toți, prea iubiții mei fii sufletești, dela cel mai puternic până la cel ma slab, dela cel mai bogat până la cel mai sărac, neîncetat căutăm o taină mare și minunată taină pe pământ, taina fericirii.

Precum florile din grădină, iarba de pe câmp și pomii din grădină — când răsare soarele — își întorc fața spre el, așa și noi cu drag căutăm o lume în care nu mai fie suferință, ci numai bucurie, căutăm un tărâm în care să domnească numai bunătatea, numai blândețea și dreptatea.

In adâncul sufletului nostru este o dorință de a descoperi o lume curată și frumoasă ca o stea. Și vai, cum ne doare sufletul, când în loc de lumea visată peste noapte, ne trezim iarăș în lume cum este ea aici

Prea iubiții mei fii sufletești! Nu trebue să ne prindă mirarea, dacă în această lume se tângue orfanul lipsit de ocrotirea tatălui și de iubirea caldă a mamei. Dece să nu ascultăm cu compătimire pe bolnavul, care se tângue că nu poate să-și împartă povara durerilor cu nimenea? Să nu ne depărtăm cu răceală de nici un nenorocit din această lume, care strigă după ajutor.

Dar să stăm pe loc și să ne gândim dece sunt atâția nemulțumiți, atâtea suferinți, chiar în sânul acelor oameni cari nu se pot plânge în contra sorții că a avut mâna vitreagă față de ei, înzestrându-i cu toate bunătățile pe pământ.

Nu fără mirare am cetit despre numărul foarte mare al sinucigașilor din rândurile multimilionarilor din America.

Ori este mulțumit plugarul, când roadele lui sunt nespus de îmbelșugate? Ori e mulțumit grădinarul, chiar dacă grădina lui ar fi ca o bucată ruptă din rai?

Arareori se deschide spre rugăciune de mulțumită către Dumnezeu, atât gura maestrului cât și a cărturarului. Urechile noastre nu aud decât dese plângeri contra lui Dumnezeu, contra sorții și contra oamenilor între ei. Cine face viața aceasta pământească așa de amară și tristă? Răspunsul este ușor de găsit. Marele vinovat de stare plângătoare a lumii este Duhul lumii acesteia.

Duhul lumii într'atâta s'a înstăpânit peste oameni încât el are putință să despartă pe părinți de fii, pe soție de bărbat, de frate, de soră, pe prieten de prieten, pe om de om.

Duhul lumii a devenit primejdios când el poate rupe cele mai firești și cele mai sfinte legături dintre oameni. Nu trebue să ne mirăm dacă lumea dă ascultare acestui duh, oameuii nu-și mai fac nici un proces de conștiință când calcă jurământul făcut la sf. Altar, de a merge în cadrul sfânt și frumos al familiei creștine până la moarte.

Nu trebue să ne mirăm că pentru o bucată de pământ, fiul e în stare să-și urască de moarte pe părinții săi cari l-au crescut cu jertfa vieții lor. Duhul lumii adună avuția nedreaptă.

Oare nu duhul lumii face ca să nu se gândească nici un moment la răspunderea cea mare pe care o are în fața lui Dumnezeu aceea mamă — dacă mai merită numele de mamă — care își omoară singură copilul?

Fără îndoială duhul lumii acesteia face să uităm cu toții că suntem fii aceluiaș tată, că avem aceiaș credință, — și în loc de frățietate dulce și de solidaritate desăvârșită de care avem atâta lipsă, — să ne petrecem viața în ură și în pismă, în certuri și desbinări. Oh! Ce pagube enorme, ce amărăciuni mari ne cauzează duhul lumii acesteia, care și el nu este altceva dacât înclinarea noastră lesnicioasă spre păcate și slăbiciunea noastră de a uita cele cerești și a ne lipsi nu numai cu trupul ci și cu sufletul de cele pământești, zadarnice, repede trecătoare și înșelătoare. Norocul nostru că afară de duhul stricăcios al lumii, mai este un duh sfânt și atotputernic care toate le împlinește.

Prea iubiții mei fii sufletești!

Praznicul măreț al Pogorârii Duhului Sfânt peste Apostolii lui Hristos a fost de cea mai mare însemnătate pentru viața Bisericii și a muncii ei mântuitoare între oameni.

Fără acest praznic când harul Dumnezeiesc, puterea cea de sus s'a revărsat asupra Apostolilor, soarta oamenilor ar fi fost foarte tristă.

Invățații spun că dacă într'un moment s'ar întuneca soarele, viața de pe pământ s'ar isprăvi repede, și numai în acele clipe catastrofale și-ar da seama de imensele bunătăți pe cari le-a primit dela căldura și lumina soarelui.

Tot așa fără Pogorârea Duhului sfânt, lumea se prăbușea moralicește, puterile omenești ar fi fost prea mici, prea slabe, prea neîndestulătoare pentru a duce mai departe opera de mântuire a Domnului nostru Iisus Hristos înălțat la ceriuri.

Neștiința, răutatea și înclinarea spre păcate ale oamenilor erau cu mult mai mari decât să fi putut fi biruite cu puteri curat omenești, cari ca orișicare putere pământească se clătinau și se sfârseau zadarnic.

Cu ajutorul puterii venită de sus dela Dumnezeu în chip de limbi de foc, apostolii cari petreceau cu ușile încuiate de frica jidovilor, ies în lumea largă și seamănă fără frică învățătura nobilă a lui Hristos. Apostolii după ce primesc harul lui Dumnezeu, din niște mielușei tineri, devin lei neînfricați.

Apostolii biruesc și mântuesc lumea cu ajutorul cel de sus al Tatălui ceresc. Iată puterea Duhului Sfânt ce minuni face! Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt a rămas ca o făclie uriașă, pe pământ, care să vestească tuturor oamenilor, că Duhul Sfânt se revarsă necontenit peste lume și că în fața acestui Duh Sfânt, este neputincios duhul lumii.

Cei ce primesc Duhul Sfânt în sufletele lor vor birui această lume chiar așa cum au biruit-o apostolii. Și ce fericire pentru noi pământenii că din robia duhului lumii acesteia, putem scăpa ușor prin primirea Duhului Sfânt care se revarsă peste suflete noastre prin sfintele slujbe, prin sfintele taine și prin rugăciunile noastre fierbinți către Dumnezeu.

Prea iubiții mei fii sufletești!

Sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt nu mi-a părut niciodată mai frumos învestmântată decât astăzi, și totuși nu a fost niciodată ceva mai de dorit ca azi.

Se spune că demult s'a întâmplat o mare minune în orașul strămoșilor noștri, în Roma.

Și anume s'a crepat pământul foarte adânc, despărțind orașul în două părți. Toată lumea vedea că prin fapta aceasta grozavă, Dumnezeu și-a arătat mânia sa. Au încercat bieții oameni să împace pe Dumnezeu cu diferite jertfe, dar nu au ajutat nimic. In sfârșit un nobil roman, cu numele Curtius, s'a hotărât să mântuiască orașul sărind el în groapa adâncă. Și mare minune! pământul văzând dragostea cea mare a lui Curtius pentru frații săi, s'a împreunat iarăși, făcându-se limpede ca mai înainte.

Duhul lumii ne învrăjbește unul contra altuia și scapă gropi adânci între noi, și nouă ne-ar trebui mulți eroi ca și Curtius, cari prin dragostea lor de frați să învingă duhul netrebnic al lumii. Domnul nostru Isus Hristos a străbătut cu ochii săi Dumnezeiești dincolo de vorbele noastre pompoase și a văzut ce slabă și ce săracă este inima noastră omenească.

In ziua de azi ne încolțește o credință atât de puternică în suflet, încât ai crede să muți munții cu dânsa, ca apoi această credință mâine să moară și locul ei să-l ia desnădejdea. In clipa aceasta ne hotărâm să izgonim ura din suflet că apoi mâine, aceasta ură și mai tulburată să o primim din nou.

Deaceea Domnul nostru Isus Hristos ni-a trimis Duhul Sfânt ca să întărească și să ajute inima

*) Prea cucernicii Preoți vor citi această Pastorală în ziua I. a Sf. Rusalii.

Contribuții

demascarea ființiei și secretelor Franc-masoneriei

de: **Romulus Damian**

(Continuare).

Franc-masoneria în România.

Având în vedere că neamul românesc e întregit în hotarele naționale firești abia de 11 ani, o întârziere ce să datorește mare parte conducătorilor de state europene din secolul al 15-lea și al 16-lea membrii mor-canți în Franc-masonerie, ca Rabelais și Montaigne din vremea lui Franz I (1515—1547) în permanent conflict cu Habsburgii și în războaiele religioase, ca Iacob Clément asasinul lui Henric III (1547—1589), iesuitul Pázmán Péter, Bocskai István, Bethlen Gabriilă, Tököly Iosif etc., etc., care toți au lucrat în plină conștiință de cauză în lojele franc-masone contra sforțărilor înaintașilor noștri și în special contra planului nobil al marelui Mihai Viteazul ce totuși reușise a proclama unirea tuturor românilor din Ardeal, Moldova și Muntenia, suntem nevoiți a împarte Franc-masoneria din România în 3 capitole, și anume: 1. Franc-masoneria din vechiul regat, 2. Franc-masoneria din Ardeal, Banat și Bucovina și 3. Franc-mosoneria din Basarabia, adăogând fiecărui capitol Riturile pe care le are în funcțiune. In felul acesta vom ajunge la o unitate de vederi și la un tablou ce ne înlesnește concluziile de care avem nevoie.

1. Vechiul regat.

Ori câte sforțări s'ar depune de către scriitori mai mult sau mai puțin în solda aurului jidanilor de a contribui jidanilor o așezare mai veche decât cea din 1822 de sub M. Sturza în Moldova, căci de Muntenia și Oltenia unde veniră jidanii cu mult mai târziu, ele sunt și rămân simple invenții de falșificarea istoriei ce nu poate fi precupețită în interesul unor sau altor, adevărul fiind deapururea treaz și nemuritor.

Din datele pe care ni le-am procurat cu greutăți mari resultă în mod indiscutabil, — oricât de mult ar nega franc-masonii noștrii faptul, — că prima lojă a fost înființată în București la 8 Iunie 1866 de către vestitul franc-mason, jidanul, Adolf Crémieux, care venisă la București cu ocaziunea desbaterei art. 7 din Constituție, în care să prevedea împământenirea jidanilor, și pe care rafinatul Crémieux o apărase prin cuvântări viclene în fața a 50 de deputați români întruniți la Cameră în ședință nepublică, după ce câștigase mai întâi de partea sa pe Ion Brătianu, care în calitate de ministru de finanțe nu știa să facă altfel față crizei financiare provocată de politica de căpătuială a boierilor conservatori și liberali decât acceptând împrumutul de 25 de milioane de franci francezi oferit de franc-masonul Adolf Crémieux, și pe cunoscutul filosemit C. A. Rosetti, a cărei casă era deschisă la orice oră pentru secretarul alianței israelite universale din Paris Armand Levy, omul de perfectă încredere a lui Crémieux și a supraconducătorilor oculți a Marelui Ordin din Franța. Așadar pentru un împrumut de 25 milioane, — ce putea foarte bine fi acoperit tot de către aceia cari au secătuit tezaurul Țării prin hoțiile și pungășiile lor politice confiscându-li-se banii și averile, — împrumut pe care l-a făcut Ion Brătianu cu prietenul său de cruce, marele filosemit, C. A. Rosetti, poporul român a fost lovit de doauă ori în drepturile sale economice și în liniștea sa națională, și anume: 1. Acordându-se împământenirea jidanilor în detrimentul plugarilor, comercianților și industriașilor români băștinași și 2. Inglobând țara și poporul în datorii nerușinoase la bancherii jidani, membrii perfect devotați uneltirilor criminale din Franc-masonerie, astfel acordându-li-se cuvântul și drepturi indiscutabile asupra chestiunilor economice și financiare a României, urmând ca împrumutul făcut să fie apoi plătit tot de către români, în aceiași vreme încurajând lăcomia de îmbogățire a bancherilor jidani din avutul României și alimentând pofta de subjugare economică a românilor.

Cu toate că loja lui Crémieux să bucura de libertate întreagă, deși funcționa ocult, totuși nu putusă îngloba mai mult decât 12 membrii, având în frunte pe rabinul Levy din București și 3 români creștini, pe C. A. Rosetti, pe Ghica Comănișteanu și pe Manolache Costache, care în calitate de deputați conservatori sprijiniră din răsputeri chestia de drepturi de naturalizarea jidanilor.

Evident că loja căuta prin tot felul de mijloace a atrage cât de mulți români de vază pentru scopurile și planurile criminale a Franc-masoneriei. Cum însă românii nu prea dădea importanță

BCU Cluj / Central University Library Cluj

noastră slabă de puteri și săracă în porniri bune.

Duhul lumii dă azi atacul cel mai groaznic la temeliile familiei și ale societății omenești, și el atacă chiar pe fiecare om în parte.

Duhul lumii lingușește azi ca diavolul în rai, toate slăbiciunile noastre, nu ca să ne servească, ci ca să ne distrugă. Și omul singuratic ca și familia și societatea nu au altă armă contra acestui duh al lumii decât pe Duhul Sfânt. Primirea sau neprimirea Duhului Sfânt decide soarta lumii acesteia.

Duhul lumii ne întunecă mintea și ne duce pe căi rătăcite; Duhul Sfânt ne luminează mintea și ne duce pe cai bune. Duhul lumii ne întristează; Duhul Sfânt ne mângâie. Duhul lumii ne întinează, Duhul Sfânt însă ne curățește de toate spurcăciunea. Duhul lumii ne sărăcește, dar Duhul Sfânt ne îmbogățește sufletele fiind vistierul bunătăților. Duhul lumii dupăce ne-a distrus ne părăsește, pe când Duhul Sfânt se sălășluește și rămâne între noi.

Duhul lumii acesteia ne desparte unul de altul, și ne face ca pe niște statui cari au ochi dar nu văd, au urechi dar nu aud, au mâni dar nu-ți dau nici-o picătură de pâne fiindcă sunt din piatră ori din fier, pe când Duhul Sfânt ne mărește puteria noastră omenească și încurăjează toate pornirile bune ale sufletului nostru.

Duhul Sfânt ne învață și pe noi să vorbim în limba pe care noi predați duhului lumii nu am cunoscut-o, în limba dragostei unul față de altul, în limba iertării și în limba păcii și a bunei înțelegeri Duhul Sfânt ne va ajuta să găsim lumea pe care o căutăm cu toții, unde domnește blândețea, iubirea și mila pe cari nu le găsim în lumea aceasta.

Deaceea rog pe Atotputernicul Dumnezeu să va ajute a primi și a păstra cu sfințenie toate darurile Duhului Sfânt spre binele și fericirea voastră.

Arad, la Sărbătoarea Duhului Sfânt, 19 Mai 1929.

de tot binele voitor
și prea iubitor
† *Dr. Grigorie Gh. Comșa*
Episcopul Aradului.

D-l N. Iorga și „cearta pentru Paști“

Răspunderile. — Reîntrarea în ordinea Ortodoxiei.

„Cearta pentru Paști“, așa numește d. N. Iorga, popular, **„Criza religioasă“**, în care ne zbatem, și sub care titlu, dsa face următoarele observații — cu denunțarea lămurită a **răspunderilor** — în „Neamul Românesc, pentru Popor“ — scriind:

„Peste câteva zile Basarabia și sărbătorește deosebi Paștile.

„De la început am fost împotriva hotărârei pe care a luat-o Sfântul Sinod, fără a se gândi la obișnuința și dorința poporului. — Nu de la Hristos este îndărătnicia și nu învățăturilor de blândețâ ale Mântuitorului au urmat aceia cari, fiindcă au hotărât odată, n'au vrut să asculte nici un îndemn și nici un sfat.

„Popor bun, noi, acești din țara veche, am primit Paștile pe care le-au voit Ardelenii. Dar Basarabenii, și unii din Moldoveni chear, au rămas neînduplecați.

„Acum ei încep Săptămâna Patimilor și tocmai la 5 Mai se vor bucura. Fiindcă așa au crezut mai bine și fiindcă așa e și la alte popoare ortodoxe, ceia ce nu au ținut în seamă Sinodul, facă-se voia lor!“

„Dar de a doua zi chiar să-și aducă aminte că, fie și cu doi Paști, sântem tot un neam și într'o singură țară!“

Răspunderile, sunt bine precizate, în aceste constatări, făcute în cunoștință de cauză, a cuiva care a căutat și el să prevină criza.

D. N. Iorga zice:

„De la început, am fost împotriva hotărârei pe care a luat-o Sfântul Sinod fără a se gândi la obișnuita și dorința poporului“.

„Nu de la Hristos este hotărârea acelora... cari n'au vrut să asculte nici un îndemn și nici un sfat“.

Rezultă de aici că și d. N. Iorga „i-a îndemnat și i-a sfătuit“, și că nu au voit să asculte.

Un lucru însă, cred că lipsește, în considerațiile d-lui N. Iorga:

Concluzia practică.

Căci iată cum încheie:

„Dar de a doua zi chiar să-și aducă aminte că fie și cu doi Paști, suntem tot un neam și într'o singură țară“.

Tot un neam și într'o singură țară?

Cu doi Paști!

Mulțămim! Ceea ce este însă **esențial,** desigur este ca această stare de lucruri — provocată de hotărârea, care nu este dela Hristos, a celor cari nu au vrut să asculte nici un îndemn și nici un sfat — **să înceteze!**

Căci nu este vorba aici de **„ceartă pentru Paști“** — cum zice d. N. Iorga, ca să fie înțeles de popor — ci de **o dispoziție contrară unității bisericei, unității nației și unității Statului;** care a provocat **o gravă criză națională religioasă.**

Această criză religioasă, trebue rezolvită numai decât: prin **reîntrarea tuturor în ordinea ortodoxiei.** Ca să înlăturăm schisma în Biserică, și dihonia dintre noi.

Altă soluție nu este.

Dar mai ales: să nu își închipue nimeni, că după ce s'a trecut zdruncinarea nesocotită, cu Sf. Paște, de la 1929 — confuzia cu **„doi Paști tot un neam“**, ar putea să continue, turburându-ni liniștea.

Noi voim să știm lămurit ce suntem:

Un neam — o biserică — un Paști.

Căci **doi Paști,** însemnează **două biserici,** și de fapt **două neamuri:** dezbinate unul cu altul.

Vom continua așadar, să stăruim pentru soluția acestei mari probleme: **care nu îngădue nici o confuzie și nici o zăbavă.**

A. C. CUZA.

Rătăcirea Sinodală

„Episcopii Partidelor“

Sub acest titlu, reproducem următoarele observații ale d-lui Nae Ionescu, publicate în ziarul „Cuvântul“, de la 22 Aprilie 1929 sub titlul „Dumineca“:

Iată-l deci pe prof. Kartachof comentând, cu competența lui de gânditor autentic și de, poate cel mai mare canonist actual al bisericei ortodoxe, rătăcirea sinodală a autocefaliei românești. Interviewul cu care vestitul teolog, rus, astăzi băjenar în Paris, a cinstit foaia noastră, verifică punct cu punct campania de lămurire pe care dela sfârșitul lui Ianuarie până astăzi am purtat-o în aceste coloane.

Se dovedește prin aceasta că o seamă de laici, respectuoși de biserica adevărată și pătrunși de dreapta credință, au putut aduna, în sprijinul cuvântului lui Dumnezeu tocmai de cei cari erau chemați să-l apere, mai multă știință teologică și **mai multă dreaptă înțelegere a celor duhovnicești, decât toți teologii absoluți și chiriarhii bisericii autocefale române la un loc.**

Unde stă secretul acestei întâmplări **în adevăr minunate și de necrezut aproape?** De ce toate verificările la cari au fost supuse teza noastră și cea sinodală au căzut toate de partea noastră, **și cum se face că de nicăieri nu a venit un cuvânt măcar în favoarea Sinodalilor** și a punctului de vedere adoptat de ei?

Răspunsul este surprinzător **de simplu: pentrucă numai între laici se mai găsesc în țara românească oameni cari să considere interesele bisericii desbrăcați de orice amestec al politicei.**

Tot răul de aci vine: teoretic dela pretenția chiriarhilor **noștri** de a provedea la interesele politice ale statului: **practic, din faptul că 95% din episcopi își datoresc scaunul combinațiilor politice de partid.**

Nici un cuvânt nu e prea aspru pentru a califica această stare de lucruri. Și nu e clipă care trece în această situație, care să nu reprezinte o gravă pierdere pentru viața noastră bisericească. Vremea însă se pierde. Pentrucă ne învârtim într'un cerc vițios: cine trebue să intervină pentru schimbarea acestei stări de lucruri sunt guvernele — adică tot partidele politice; iar partidele politice, nu au nici un motiv pentru schimbarea acestei stări de lucruri.

Trist, nu?

Nae Ionescu

Autorul acestor rânduri, d. Nae Ionescu — „mirean“ — este profesor de teologie la Universitatea din București, și bine cunoscător al situației noastre bisericești, pe care o pune în adevărata ei lumină, arătând și cauza decăderei sale:

Politica de partid.

Fapt e că 95% din episcopi își datoresc scaunul combinațiilor politice de partid!

Cine să schimbe această stare de lucruri?

Răspunsul d-lui Nae Ionescu: Schimbarea nu ar putea-o face decât guvernele, cari sunt ale partidelor. Prin urmare nu se poate face nimic!

Concluzia noastră:

Numai E. A. N. C. poate pune capăt acestui scandal cu „Episcopii partidelor“:

Pentrucă nu este partid!

„Apărarea Națională“.

Banca Almăjului S. A.
din Bozovici
Caută
spre imediată angajare un
contabil
ofertele, în cari se vor arăta pretențiunile de salar, vor fi însoțite de certificate, de studii și de practică și se vor înainta direcțiunii băncii până la 15 Iunie 1929.
Direcțiunea.

Apel

Asociația creștină a fem din Banat cu insigna „Triun albastru“ face apel călduro tre persoanele de sex fem pentru a se înscrie ca memb această societate.

Scopul:

1. Să contribue la desvol spirituală și la educația f intelectuală și morală a ti tului femenin.

2. Să-l ajute să'și întocm o viață demnă de pildele do lui nostru Isus Christos, po învățăturei Bisericei Orto respectând și fiind în plin monie cu celelalte confe creștine.

3. Să-l pregătească pentru nirea lui în noua așezare a

4. Să-l unească în servici proapelui.

Principiu—Baza.

Vor fi membre toate a care simpatizează efectiv cu pul Asociației, și a cărei cr ță în Dumnezeu, întru Chr le îndeamnă să ureze și să dieze viața și învățăturile tuitorului.

Categorii de membre.

1. Membrele active sunt a care semnează principiu-ba

2. Membrele aderente toate acelea care iau par activitatea Asociației, fără dera la principiu-bază, ci n dacă împlinesc condițiunile ciale ale fiecărei activități.

Numai membrele active dreptul:

a) să ia parte la adunăril nerale, să voteze în condiți arătate în statute.

b. Să fie alese în consili comitetul central și censori

Cotizația anuală minimă 120 Lei.

Având în vedere că A. Principesa Ileana în cel m propiat timp ne va onora înalta Sa prezență venind l mișoara, în interesul Asoci și deoarece în ultima ședin comitetului s'a hotărât că n membrele Asociației vor fi tate la primirea Alteței Sale festvitățile luate în prog este de dorit ca să veniți cu te să îmbrățișați scopul ată frumos al acestei societăți.

Inscrierele de membre se face la casieria Asociației Natalia Major Tudosie Str. derer No. 7, la d-na Ion Radu Piața Unirei No. 4 și l roul Dr. Ioan Doboșan adv Piața Unirei No. 16.

In. numele comitet

Maria Dr. Dobo

---

invitațiilor, supraconducătorii din Paris ordonasă înființări de societăți sub diferite denumiri umanitare, caritare, binefăcătoare etc. Astfel să născu asociația cea mai principală sub denumirea „Ordinul Bunilor Templieri“ care propovăduia în toată țara combaterea alcoolismului și ridicarea morală a țăranilor români, otelirea sentimentului național al tinerimei și înobilirea sufletească a școlarilor. Bine înțeles că în această cursă întinsă de Francmasonerie au căzut mulți români de seamă ca profesori universitari și doamne din înalta societate. al căror nume nu-l dăm din punct de vedere al stimei și respectului față de neam și țară, ba chiar și ministrul Instrucției publice C. A. Rosetti și Barbu Catargiu erau înfocați apărători ai conducătorilor criminali din Ordinul Bunilor Templieri, asociație ce funcționează și astăzi în toată țara întregită cu membrii români ce nici habar nu au că e în slujba ocultă a Francmasoneriei. Dar ce e mai interesant de știut e faptul că în vreme ce această asociație jidănească francmasonă dispune de considerabile fonduri de bani pentru propaganda contra alcoolismului prin glasul membrilor săi creștini, membrii jidani, cei convertiți la creștinism și cei cu nume pur românesc, cum e numele jidanului Horia Carp, să năpustesc ca lăcustele asupra românilor alcoolizându-i cu beuturile lor otrăvitoare, pretutindeni semănând tuberculoza și răspândind sifilisul până și în copii nevinovați dela sate, cu singurul scop de a fi în perfectă armonie cu învățăturile criminale din TALMUD și în deplină înțelegere cu ordinele blăstămate a Francmasoneriei, în vederea distrugerei elementului băstinaș și înlocuirea sa cu jidani ce strecurându-se noaptea peste granițele țării a doua zi iau locul românului.

Faptul că membrii români în slujba Ordinului Bunilor Templieri nu s'au întrebat înainte de a intra în asociație ce însamnă numele „Bunii Templieri“ e mai mult decât semnificativ și ne îndreptățește a crede că ei sau sunt niște bieți rătăciți fără voia lor, ce trebuesc readuși pe calea cu adevărat în slujba desinteresată a neamului și țării, sau sunt conștient jidăniți din interese egoiste materiale și în acest caz trebuesc demascați și pedepsiți pentruca toată suflarea românească să-i cunoască și să-i disprețuiască.

Revista oficială „Antialcoolul“ a acestei asociații ne spune cine și ce sunt „Bunii Templieri“. Iată ce ni se spune în această revistă din luna Martie 1912 pag. 172-173.

„Știți că ne numim Buni-Templieri. Cuvintele Templu, Templieri și Loje sunt foarte vechi și interesante.

Cu vreo mie de ani înaintea nașterei lui Hristos, Solomon zidi un splendid Templu la Ierusalim.

Mai târzu, — acum vreo 800 de ani, adică în 1118, — se formă, tot acolo la Ierusalim, o societate de oameni cari luară armele pentruca să protejeze pe pelerini. Regele Baldovin al II-lea le dete ca reședință o casă construită chiar pe locul vechiului Templu și deaceia luară numele de Templieri.

La început nu erau decât nouă; dar puțin timp după aceia, un mare număr de bravi soldați, venind din diverse țări, să alipiră pe lângă dânșii, până când în cele din urmă se constitui o mare și puternică asociație, numită *„Ordinul Cavalerilor-Templieri“*,— și carè fu la acea epocă, cea mai considerabilă societate din lume.

Templierii stabiliră anumite jurăminte și obligații sfinte (ca în Lojele franc-masonice desigur) și se consecrară lui Dumnezeu (adică lui Iehova în realitate).

Istoria acestui Ordin, care a durat 200 de ani, este foarte importantă pentru oricine; dar ea este plină de învățăminte prețioase pentru noi, care suntem membrii Ordinului Bunilor-Templieri.

Tot revista lor oficială „Antialcoolul“ din Aprilie 1912 ne mai spune:

„Organizația acestui Ordin (grade și lojii), precum și „disciplina“, *sunt analoage cu acelea Franc-masoneriei ordinare.*

Intrând în ordinul nostru, fanul începe să se obișnuiasc condus de *conducători natu* adică de funcționarii lojei templeri mai vechi (toți me devotați franc-masoni), *care experiență,* — cu modul de stituire al Ordinului și cu de traiu ai membrilor lui.

Să nu destăinuim nimic afacerile speciale ale Ordinul ca semnele de recunoaștere, cele, ceremoniile, etc. E aș ușor de ținut această obli mai ales când vom ști dece tr s'o îndeplinim“.

Cunoscutul învățat și prof universitar Dr. N. Paulescu cartea d-sale: „Spitalul, Co Talmudul, Cahalul, Franc-m neria“, ne spune despre Ordin, fățarnic și viclean, u toarele: „Cavalerii Templieri zuți în desfrâu *sub imboldul vilor,* s'au lepădat de Isus Hri — pe care juraseră să-l serve Ordinul fu disolvat și super lor Jacques Molay expiră, pe crima de “lése divinitate.

De zece Mai 1929

Scrisoarea unui fost internat.

Azi am primit mult prețuita gazeta „Svastica Banatului“ și cetind articolul „Foști internați defilează“ ochii mi s'au umplut de lăcrămi și în viață nu am avut durere sufletească mai mare ca aceia provocată de acele rânduri căci nu am putut să vin să mă întâlnesc și să am și eu câteva oare de fericire împreună cu frații cu care am împărțit amarul în județul Șopron.

Domnule Președinte al foștilor internați și fraților de suferințe cari ați fost mai fericiți ca mine, cari ați avut norocul a gusta din paharul bucuriei al neamului nostru, luând parte la defilarea din Timișoara, Vă invidiez!

Fraților, atunci, când voi ați dat mâna frățește în orașul Timișoara, unde înainte cu aproape 13 ani am început împreună calvarul suferinței, clopotele preamărind și mulțumind Tatălui Ceres, când gorniști și cântăreți în cor vor lăuda numele lui Dumnezeu că a dat ca ziua de 10 Mai 1929 să fie marele praznic al neamului, când sufletul Vostru va saltă, plin de fericire, văzând cu ochii voștri bucuria celui mai oropsit popor de pe pământ, — să știți fraților, că sufletul meu a fost cu voi, deși sunt la 600 km. depărtare de voi, aici unde apa Trotușului părăsește Ardealul, trecând în Moldova, unde, când ne-au dus pe noi, stătea, santinelă jandarmul ungur cu pana de cocoș în pălărie, fratele aceluia care ne-a dus pe noi. In munții cari odată erau zid de despărțire a neamului nostru, aici în aerul bradului de pe acești munți îmi caut vindecarea boalei câștigate la Șopron și în închisorile din Timișoara și Belgrad, care boală m-a împiedeeat să vin în mijlocul vostru.

Fraților, sufletul meu tineresc și înflăcărat de dragoste de neam, a fost în rândurile voastre, când ați defilat în Timișoara. Acest suflet a străbătut văzduhul, împins de o oarbă dragoste și a zburat la Timișoara, la marginea orașului, unde într'o colibă săracă, o mamă nenorocită poate spune copiilor săi micuți „azi defilează frații tatălui vostru cu care el a fost internat de unguri la Șopron“. Dar poate fraților, că acele trei ființe nenorocite dela marginea orașului, vor plânge. Poate nu vor avea pâine pe masă; poate se roagă de Tatăl Ceresc să aibă și ei tată. Nu se poate însă, ca să nu fi fost și ei fericiți în ziua cea mare, cu toate că de Zece Maiu, îmi scrie copilul cel mare de 11 ani. „Dragă tati, eu dacă nu am tată la Timișoara totdeauna capăt notă mai slabă decât ce merită răspunsul meu, iar aceia cari au tată, nu știu nimic și capătă notă bună“.

Dar ce's toate acestea nenorociri și ce'i bucuria voastră? *Mai fericit, ca mine, în ziua de Zece Maiu, nu a fost nime, căci, fraților, stăteam pe o peatră dărâmată de hotar și în toate părțile auzeam clopotele vestind praznicul neamului.* La picioarele mele, zăcea bucata frântă din peatră: *semnul jugului nostru de o mie de ani.*

Vreți mai mare răsplată? Veniți s'o vedeți și voi: e spartă și nu mai există. A fost un vis urât de o mie de ani și când o văd și mă gândesc la copii mei, căci cât am stat pe ea a venit să-mi cerșească un copil, al cărui tată a murit pe Siret, î-mi zic: dacă nu voiu mai fi — nici copii mei n'or avea o coajă de pâine pe masă și o să cerșească în colț de stradă, dealungul Țării, căci peatră de hotar nu mai este.

Ghimeșfăget, (județul Ciuc), la 10 Maiu 1929.

Patrichie Milos
fost președinte a internaților din com. Dobrian jud. Sopron fost închis în Timișoara și Belgrad.

Taina „Simforozei“

— Taina lui Gala Galaction —

Cine este **„Simforoza“** — cărei-a **Gala Galaction, preot creștin,** îi adresează scrisori publice, literare, de dragoste?

Jidanii de la „Opinia“, entusiasmați pentru Gala Galaction, preot creștin, explică:

„Dar mai cu seamă cine n'a căutat să pătrundă taina Simforozei, inspiratoarea lui Galaction, acea Simforoză pentru care el a scris poeme fără de egal, pe care toți am încunjurat-o cu dragostea noastră nemărginită, pentru ca fiecare din noi păstrăm în amintirea noastră chipul întîiei femei iubite de a cărei lumină suntem urmăriți dealungul întregei vieți“.

„Simforoza“ este întâia femee pe care Galaction, a iubit-o, și a cărei amintire îl urmărește în întreaga viață.

E ceva. Dar încă nu e nimic. Căci cine este „Simforoza“: acea femee a cărei amintire îl urămreste pe Gala Galaction?

Aici ni răspunde el însuși, în scrisoarea sa cu titlul „Muntele Sfântului Ilie“, către „Simforoza“ lui, povestindu-i despre Haifa:

„Otelul „Herzlia“ era confortabil ca un otel din marile orașe europene...

„Sosisem în otel, seara pe la opt, și gustasem o cină minunată... In decursul cinei, ascultasem o convorbire deosebit de instructivă între tovarășii mei de călătorie și fiica înaltului funcționar palestinian...

„Era vorba de dragostea de glie, **dragostea de pământul în care dorm strămbunii tăi și vreai să dormi și tu într'o zi“.**

Din acest prețios fragment, al lui Gala Galaction, constatăm două lucruri:

Intâi:

Simforoza este o jidancă.

Apoi:

Simforoza trăiește, de oarecce vrea să fie înmormântată în Palestina, unde dorm strămbunii săi.

Ceea ce era de știut.

„Taina Simforozei“, deslegată astfel, ni explică: toate tribulațiunile **preotului creștin** Gala Galaction, tăvălindu-se de ani de zile, prin speluncile ziarelor jidănești. Ni explică și dragostea jidănimei parazitare, pentru Gala Galaction.

Toate se datoresc, evident: **„Simforozei“!**

Cu alte cuvinte:

Taina Simforozei, este taina lui Gala Galaction.

Deaceea numai — ca să complacă „Simforozei“ — preotul Gala Galaction, a zis:

„Isus a fost un rabin ambulant“.

Noi însă nu avem nimic cu „Simforoza“. Fie cu el acolo!

Dar avem cu „Gala Galaction“: al cărui adevărat **scandal,** de amestecătură, de tot felul, cu jidanii, ca **preot creștin,** trebue să înceteze!

In deosebi, am zis și repetăm: Această amestecătură cu jidanii — și cu „Simforoza“ — nu pot să-i creeze un titlu lui Gala Galaction, ca traducător al Bibliei, cu banii creștinilor: ca după ce li spurcă legea, să li spurce și limba!

Căci despre aceasta e vorba acum, după cum vom face dovada.

Cerem dar încă odată, ca autoritățile superioare bisericești să pună capăt **scandalului Gala Galaction!**

In ce privește traducerea Bibliei — dacă este să fie — cerem **concurs!**

Vom reveni.

„Apărarea Națională“.

Cetiți și răspândiți
„Svastica Banatului“

Ori, când cineva are asemenea strămoși, e mai prudent, nu numai să nu se laude cu ei,... ci chiar să se ascunză.

Dar la ce servește acest *„secret“*, — când e vorba să faci numai bine,... să împiedeci pe oameni să se îmbete?

Trebuie, desigur, să existe dedesubt ceva murdar, ce nu îndrăsnesc să arate afară conchide savantul Dr. N. Paulescu“. (pag. 280-281)

Acest „ceva murdar dedesubt“ nu e altceva decât ordinele Francmasoneriei, — pe care nu mă îndoiesc că le cunoaște și D-nii Alexandru Vaida, I. G. Duca și ceialalți fruntași franc-masoni, — de a prosti lumea cu conferințe de circ antialcoolice, în vreme ce dumnealor, — ca și ceialalți membrii franc-masoni, — sprijinesc din răsputeri beția la sate și orașe, tuberculoza în oase și sifilisul în sânge prin ajutorul Brevetelor de Beuturi Spirtoase care, grație lor și oamenilor d-lor, în majoritate covârșitoare să găsesc în mânile jidanilor, care toți sunt devotați supuși a poruncilor rabinilor, toți membrii franc-masoni, perfecți executanți a învățăturilor criminale din Talmud și din Protocoalele, așa zișilor, Înțelepților din Sion, de a nimici și stârpi, — mai ales cu ajutorul alcoolului, — pe români, înlocuindu-i cu jidani, pentruca astfel planurile Franc-masonilor de a forma marele Stat judaic în Europa răsăriteană, adică în Polonia, Rusia și România, cum ne spune franc-masonul german Dr. Arthur Ruppin în lucrarea sa tipărită la Lipsca cu bani din fondul franc-masonilor germani în anul 1911 sub titlul: „Die Juden der Gegenwart eine sozial-wissenschaftliche Studie“, să fie realizat c'un ceas mai de vreme. Că România de azi e împinsă pe această cale din toate punctele de vedere numai oamenii nepăsători față de ziua de mâne nu văd, și mai ales nu vor să înțeleagă că comunismul de azi pornit din Lojele francmasonice din New-York și Paris prin Moscova e în marș pe această cale, anume, considerată ca cea mai sigură și mai aproape pentru înfăptuirea acestui plan criminal. Căci trebuie să se știe că în vreme ce eri toate energiile, toate sforțările și toate încordările supraconducătorilor oculți a Franc-masoneriei universale erau concentrate asupra nenorocitei Rusii azi toate atențiunile, toate chibzuilile și toate vicleșugurile acestor criminali ordinari, — dar prietenii de cruce cu pretinși conducători de State, — sunt țintuite asupra României. Citiți istoria partidelor politice din Rusia de eri, cercetați aparatul administrativ rusesc de eri, spre a vedea exact acelaș lucru să petrece azi în România întregită, mai ales dacă nu pierdem din vedere nici o clipă proectul Reformei adminisrative a d-lor Maniu, Vaida, Stere etc, care pare anume croit după planurile Franc-masoneriei de a grăbi desmembrarea unității noastre naționale, instituind la sate un fel de sistem sovietic și dând armă ascuțită în mâna dușmanilor seculari ai neamului românesc.

(Va urma).

Nici un ac dela jîdan!

Rubrica învățătorului

In fața sătenilor

V.

Grija de căpetenie, a învățătorului, aflat într'un sat, trebuie să fie a se face plăcut și iubit sătenilor ca dânșii la rândul lor să aibă o încredere oarbă și un respect deosebit, față de dânsul. Aceasta nu se poate realiza decât iubindu-i și înțelegând sufletul lor simplu și frumos. Nu se câștigă decât apropiindu-te de sufletul lor, luând parte la viața lor de toate zilele. Cei patru pereți ai clasei să nu fie o închisoare veșnică, de-a numai da ochii cu săteanul din sat și a nu vorbi cu cel mai de rând om din sat.

Poate zicem că vorbind cu cel mai de rând om, ne este în joc demnitatea noastră. Nu-i adevărat. Invățătorul adevărat știe întotdeauna, să-și păstreze demnitatea și autoritatea, în orice mediu sau situație s'ar găsi, după cum orice lucru de valoare, strălucește fără să-i pese de ce-i în jurul său. Suntem făcuți pentru dânșii și între dânșii fim întotdeauna. Sfatul nostru să le fie călăuza de toate zilele și glasul nostru să fie ascultat de întregul sat. Cuvântul nostru să le fie instanța cea mai puternică, în hotărârea tuturor acțiunilor. Prin blândețâ și prin iubire, sătenii să vadă în învățător sfetnicul lor de toate zilele și sprijinitorul lor părintesc. Ca să putem ajunge a ne căpăta încrederea și iubirea sătenilor, avem nevoie de răbdare, de muncă, căci aceasta nu se face cu una cu două, cât ai bate din palme.

Taci și fă. Nu lua seama la capriciile unui oarecare, la izbucnirile de un minut și la toate ce se ivesc în cale.

Mergi înainte și răspunde tuturora cu blândeța îngerească de care trebuie să se bucure învățătorul. Inlătură din cale piedicile. cu aceia răbdare de bunică care își descurcă firul de pe ghemul de ață. Și treci peste toate, cu nepăsarea omului, care știe că toate sunt trecătoare și tot binele va triumfa.

Aibi infățișarea unui apostol și lasă-te luat în vâltoarea celor mai frumoase sentimente morale, distrugând patimile ce-ți copleșesc mintea și sufletul.

Nu te lăsa târât de patimile zilei și ridică-te mai presus de țele veninoase ce ți le țese, însuși oamenii.

Pe fața ta, oricând și oricine să cetească, blândeța și iubirea desăvârșită. Din ochii tăi ageri, să fulgere săgeți de dragoste, în ei să se vadă voința și energia, ce-o depui în munca de învățător.

Pe buzele tale, să nu fluture nici odată un zâmbet de durere și amărăciune sufletească, ele să surâdă vesele, ca un semn al mulțumirei sufletești.

Ascunde în fața sătenilor, durerile și necazurile tale zilnice, și fă-l să privească viața printr'o prismă mai veselă.

Apropiete-te de sufletul lui. Simte ca dânsul ca să-l înțelegi. Numai înțelegându-l, te vei valorifica bunătățile neasămănate a sufletului lui curat și vei putea cântări necazurile, durerile și relele ce cad pe cap din cauza nepriceperei. Nu-l ocoli și ori unde îl vei vedea dute la dânsul. Apari în fața lui ca o fantomă, ce-l urmărește pas cu pas și îi dorește binele. Fi pentru dânsul îngerul păzitor de toate zilele. Intră în cârciuma țesută de săteni, îmbicsită de aer, stricat de praf, fum de tigară și miros atătător de țuică și rachiu dela marginea țeșghelei, cu vin spumos, arată-le răutatea acestei băuturi. Intâi prin exemplu și apoi prin vorbe, Stăpânește-te în fața paharului și nu lua în gură otrava aceasta diavolească, care aduce atâtea răutăți. Dovedește-le sătenilor, că omul stăpân pe sine, poate sta nepăsător în fața alcoolului și își poate pune oricând frâu patimilor. Vorbește-le, adă-le exemplu din trecutul acestor urâte patimi și din viața nenorocitului bețiv.

Intră în casa săracului cum întri și în casa bogatului, tot cu acelaș aer de blândeță și cu aceleași cuvinte pornite din o dragoste desăvârșită.

Ascultă-i și stai în coliba săracului, ca la uu bun prieten.

Vorbește-i de multe și de toate, despre lume, despre necazurile lor. Vorbele tale să fie mângăierea lor de toate zilele, ajutorul cel mai bun și mai potrivit ce poate face un învățător. Du-te la patul bolnavului și până la venirea medicului, dă-i ajutorul și sfatul ce-l știi pentru boală. Scăpă-l de babele doftorese și de descântecele fără rost, care-i fac mai mult rău. Văzându-te în mijlocul lor, la grea cumpănă, un respect, o dragoste și o încredere adevărată le vei insufla. Te vor primi și înconjura cu drag și vor căuta ca ochii tăi, să citească orice dorință.

Nu te băga în certurile lor și caută să le eviți pe cât se poate. Odată cearta începută și căutând să intervii, să nu te înțeleagă altfel și să-ți facă mai mult rău. Caută să eviți, înainte de a se începe și pe o cale indirectă. Nu te băga în chestiunile lor comunale și acolo unde nu se cere prezența învățătorului. Păstrează rezerva pentru aceaste chestiuni și nu interveni decât numai dacă te chiamă sau îți cere un sfat, o îndrumare. Ia-ți o atitundene mai mult de *îndrumător* și de *supraveghetor*, decât de *conducător*. Autoritatea și demnitatea nu-ți va fi pusă în joc, să fie atacată prin consilile comunale și adunările dela toate ocaziile, când iți vei da o părere, de contra. Părerea învățătorului va fi după ce și-a dat-o toți și dânsa trebuie să fie cea mai bună și hotărâtoare.

Vei da poate în sat, de diferite partide organizate, nu te încânta de momelele lor și nici nu te băga în ele, ca să nu știi apoi cum să ești. Urmărește ca satul să fie un tot și nu împărțit și convinge-i că în binele lor și a satului, mai bine ar fi dacă e unire. Un sat unit, care apare în fața autorităților un tot, o voință, de mai multă influență se bucură și mai mult bine aduce țării. Nu te mâhni de faptul că nu te-a salutat cineva pe uliță. Cine știe ce l'a determinut și de ce a trecut așa nepăsător. Uni o fac din nepricepere, din rușine, alții din încredere prea mare, în orice caz ai de a face cu atâtea curiozități. Incurajază-i și învață-i singur să dea salut. Când treci pe lângă om salută-l și îl vei vedea în ce încurcătură îl bagi iar pentru a doua ocazie nu va mai trece așa pe lângă tine. N'o face însă cu răutate și fă-l să înțeleagă ca a saluta, e o bună cuviință, ce se cere pela orice om.

De ești tânăr nu te gândi la aventuri amoroase, în satul tău și ori unde stăpânește-te. Nu ești croit pentru așa ceva. Dacă vrei să faci un schimb de vorbe, fă-le cu fete de bună condiție, într'o formă de distracție și glumă trecătoare, fără să te compromiți.

Fii serios în toate și nu te lăsa târât de poftele trupești, fără să mai ții socoteală de cine ești. — Fii omul adevărat moral, curat ca lumina zilei, ca să le poți vorbi de morală; căci oarecum le vei putea vorbi de beție, când ești pătimaș.

Fii om moral dar nu face pe sfântul căci vei strica mai mult decât să dregi.

Iubește lumea cu toate petrecirile și distracțile de la țara, însă dă-le forma cerută de legea moralității. Fă-le să nu fie dăunătoare lor și satului, neaducându-le nici un folos. Deșteaptă-le în suflet iubirea pentru postul lor, pentru jocurile noastre naționale, pentru

Babeș-Bolyai / Central University Library / Cluj

petrecerile noastre naţioaale şi pentru tot ce-i românesc.

Nu cere dela dâşii, iarăşi traiul unui duhovnic sau să se gândească numai la mnnca de toate zilele. Lasă-i să se înveselească, în plăcutele lor botezuri, cumetrii, încredinţări, nunţi şi în horele de Duminici.

Lasă-i să-şi depune firul lor de viaţă agricolă în arşiţa soarelui şi cu acest fir al veseliei şi a bucuriilor de o clipă. — Imparte cu dânşi veselia, la toate petrecerile ce ai ocazie. Botează, cunună şi fă-ţi întrarea în sufletul lor şi pe această cale.....

Pentru învăţătorul care a ştiut şi ştie întotdeauna să insufle iubire şi încredere sătenilor, autoritatea morală şi demnitatea sa e asigurată, iar satul în care învăţătorul e om şi apostol, tot odată, e fericit.

Gheorghe Atanasiu.

Din viaţa satelor noastre

Beşenova-veche. La ordinul d-lui protopop romano-catolic, în fiecare seară, la ora 9 seara, se trag clopotele, pentru preamărirea „Sft. Maria", patroana Ungariei. D-l Kristofcsak protopopul ungur, în această comună bulgărească, îşi ţine predicile în limba maghiară, apoi în cea bulgară. Aşa crede d-sa să maghiarizeze pe bulgari, în România-Mare.

Va fi cam greu de ajuns, fiindcă proverbul român zice: „din câine nu faci slănină".

Iată ce nu ştie S. Sa părintele Kristofcsak.

Buziaş. In ziua de 8 Maiu, a. c. a izbucnit un incendiu, în atelierul de tâmplărie al băilor lui Muschong. Focul a distrus întreg aranjamentul modern, de curând instalat. Paguba se ridică la 2 milioane Lei.

Chesinţi. In ziua de 10 Maiu, marea noastră zi naţională sa făcut o serbare câmpenească în pădurea Răchita.

Acolo au dat mână cu mână românii şi minoritarii, din această parte a Bănatului. A fost o serbare de nedescris la care au participat o lume imensă, din următoarele 8 sate: Chesinţi, Alioş, Altringen, Comeat, Sintar, Bogda, Şarlota şi Gutenbrun.

Programul a urmat astfel: La ora 11 s'a oficiat un serviciu religios făcut de Părintele Ilie Moţu şi de Părintele Lugojanu, răspunsurile la serviciul religios au fost date de către corul „Nădejdea Satului" din Chesinţi.

După serviciul religios a ţinut o cuvântarea, foarte însufleţită şi cu adevăr părintească, Părintele Ilie Moţu.

„S'a deşteptat din som românul" cu aceste cuvinte se urcă pe micuţa bină studentul universitar Aurel Daina, apoi ţine o admirabilă vorbire despre metamorfoza prin care a trecut poporul român, din cele mai îndepărtate timpuri şi până 'n zilele de azi.

Incepe apoi o mică emulare de coruri.

Cântă corul „Nădejdea Satului" din Chesinţi cântarea de „10 Maiu" şi alte cântări naţionale şi poporale, foarte reuşite, se observă mai ales o perfectă instruire, cu toate că este un cor tânăr înfiinţat nu demult şi aceasta datorită numai D-lui Nistor Miclea neobositul nostru compozitor bănăţan.

După masă mai cântă câteva cântări corul din Chesinţi, apoi cântă corul din Altringen o cântare românească şi una nemţească, s'a observat silinţa ce şi'au dato aceşti compatrioţi pentru cântările noastre. Au reuşit bine. Mai cântă corul din Alioş câteva cântări, destul de bune. Urmează corul din Comeat şi Sintar de sub conducerea Părintelui Lugojanu. A cântat foarte bine. A mai cântat corul din Guttenbrun o cântare românească şi una nemţească, şi a mai cântat cu fanfara, atât corul cât şi fanfara au eşit deetul de bine. A cântat fanfara din Chesinţi iar fetele şi feciori au dansat un dans naţional foarte frumos. Programul a luat sfârşit cu acest punct.

După aceasta a urmat dans până înspre seară, când au început să piece lumea acasă rămânându-le întipărit tuturor în minte, această frumoasă serbare.

Ţiu să mulţumesc din tot sufletul D-lui Nistor Miclea şi Părintelui Ilie Moţu, iniţiatori acestor întâlniri în care se arată satele, cu tot ce au mai frumos,

Nu cred ca satele cele cari na'u avut cor şi fanfară acum, să nu aibe în 2—3 ani, dacă în tot anul se vor ţinea astfel de întâlniri.

Se aude că s'a proectat facerea unui monument de 10 Maiu în acest loc, este în adevăr un proect admirabil ca să ne mai întâlnim şi noi din când în când cu câte un monument şi în Bănatul nostru căci din păcate sunt rare de tot.

Blidariu Ion.

Beregsău. In ziua Eroilor, când preoţii ridicau rugăciuni la ceruri, pentru odihna sufletelor eroilor căzuţi în luptă şi pentru înbelşugarea roadelor pământului, oamenii d-lui Vidrighin director general al C. F. R., prietinul lui Szana, au eşit la câmp cu cinci pluguri, ca să samene porumb.

De acest fapt s'a scandalizat un preot şi un Căpitan român, cari ne-au adus la cunoştinţă faptul.

Slab exemplu de evlavie dă prietenul lui Szana d-l Vidrighin atotştiutorul.

Deta. In baza unui denunţ, Parchetul a ordonat exhumarea cadavrului cojocarului Milan Topalschi, despre care rudeniile sale au afirmat, că ar fi fost otrăvit de nevastă-sa. Intestinele cadavrului au fost trimisă la Bucureşti spre examinare. Se ştie, că Topalschi a suferit de o boala sifilitică foarte grea.

Se aşteaptă rezultatul analizei din Bucureşti.

Lunga. Văcarul satului, Antoniu Drăgoescu, a fost atăcat, pe izlaz, de taurul comunei, care l'a luat în coarne şi trântindu-l la pământ l'a călcat în picioare. Nu a fost nimeni în apropiere, ca să'l scape de furia animalului, afară de un băiat, care a alergat în sat după ajutor. Câţiva săteni au venit în fugă, dar au ajuns prea târziu Dragoescu încetează din viaţă, în urma rănilor cauzate de taurul înfuriat.

Topolovăţul-mare. In ziua de 5. c. săteanul Nicolae Josu, călătorind cu căruţa, pe şoseaua naţională s'a întâlnit cu un autobuz, la care se repara un defect. Caii lui Josu s'au speriat de autobuz şi au rupt-o la fugă. In aceasta fugă căruţa şi-a pierdut leuca şi roata. Ţăranul a oprit căruţa iar nevastă-sa a plecat să aducă leuca şi celelalte piese pierdute.

In dreptul autobuzului a aflat „picsa" (partea cilindrică de fier, fixată în buciumul roţii) pe care a lăsat-o acolo şi a plecat înainte după leucă. Reîntorcându-se cu leuca, nu a mai aflat piesa de fier lângă autobuz. Locul unde a fost era murdărit cu cătran.

Femeea s'a adresat celor 5 persăane din autobuz, rugându-i să-i dea piesa pierdută.

Călătorii autobuzului, cinci jidani au început s'o batjocorească în mod ordinar. La aceasta se apropie şi Josu de autobuz.

Jidanii, în loc să restitue piesa pierdută, s'au pus cu pumnii pe Josu şi pe nevastă-sa. In învălmăşala aceasta, femeea lui Josu cade la pământ cu capul spart şi cei cinci macabei „viteji" se aruncă asupra lui Josu, care a fost silit să fugă în sat, unde a alarmat jandarmeria, care a şi venit în grabă la faţa locului.

In primul moment s'a constatat vinovăţia jidanilor, pe cari i-a condus la post pentru a dresa cuvenitele acte de dare în judecată.

Jidanii s'au purtat obraznic chiar şi în faţa şefului de post, strigând lui Josu,: „te omor şi plătesc 100.000 Lei şi nu mi se întâmplă nimic".

Rugăm respectuos onoratele noastre autorităţi să pedepsească foarte aspru pe jidanii, cari au călătorit în automobilul No. 295 Lugoj, şi au comis actul banditesc descris mai sus.

Să se termine odată cu terorizarea şi maltratarea ţăranilor români, pe drumul mare.

Ususău. Păzitorul de câmp, Iosif Mateiu, în etate de 69 ani, a fost aflat carbonizat pe hotarul comunei. Aşa se vede, că nenocitului i-a fost frig noaptea şi a făcut un foc lângă care s'a culcat şi a adormit. Probabil, că focul a aprins hainele lui Mateiu, care nu a mai putut scăpa. Cadavrul carbonizat a fost înmormântat

INFORMATIUNI

In atenţia prefectului de poliţie. Miercuri spre seară se plimba un individ pe „Corso", cu două placate mari atârnate de gât, purtând reclama unei „Ghicitoare parisiene", care se oferă publicului, indicând când şi unde se poate afla.

Aceasta „ghicitoare", probabil jidancă, s'a pus să *comercializeze prostia omenească,* în vărul poliţiei şi fără nici o ruşine. In consecinţă, rugăm pe domnul prefect al poliţiei să binevoiască a aresta fără întârziere pe excroaca, care fură banii oameniilor proşti, povestindu-le tot felul de minciuni.

Este ştiut şi dovedit, că toate „ghicitoarele" lumii sunt şarlatane, iar „ştiinţa" lor nu este altceva decât cea mai ordinară excrocherie.

Dacă domnul prefect de poliţie, crede, că „ghicitoarele" ar fi înzestrate cu puteri supranaturale (ceeace nu poate exista pe lume) şi au puterea de a vedea tainele ascunse ale vieţii, atunci ar fi bine, dacă ar demisiona din postul de prefect de poliţie şi ar propune, că în locul domniei sale să se numească una dintre aceste „ghicitoare", care ar face mai bună ispravă în acest post.

Este adevărat, că în ţara noastră se cam comercializează totul. Se vind şi se închiriază: conştiinţa, sufletul, numele, rangul, funcţiunea, capacitatea etc. Ştoate acestea se bazează pe credulitatea şi prostia publicului. De aceea ar trebui sistată imediat noua comercializare a prostiei prin „ghicitoare de Paris"... ca *să nu se supere concurenţa,* domnule prefect de poliţie.

Mai toţi politicianii noştri îşi bazează ştiinţa politică, pe presupuneri şi ghicitori, — mai toţi sunt profeţi. Să mai vine şi „ghicitoare" peste noi, — ne curăţă şi micul rest de cumineni'e, ce ne-a mai rămas.

A murit soacra şefului de siguranţă Biciola. Din gazetele minoritare aflăm, că soacră d-lui G. Biciola şeful Siguranţei din Timişoara, — Roza Berger, a murit în etate de 62 ani şi a fost înmormântate în cimitirul jidovesc.

Fără comentar.

Un dezastru economic. Banca Naţională a României, a fost silită să ridice reescomptul dela 6%, la 8% şi la 9½%.

Aceasta îngreunarea a vieţii noastre economice, se datoreşte, în primul rând, lipsei de pricepere a acelora, cari conduc destinele ţării.

S'a promis săteniilor, că după contractarea împrumutului şi după stabilizarea monetei noastre, vor fi disponibile mari sume, ce se vor da sub forma de împrumut, sătenilor, cu procent mic.

Care este adevărată situaţie?

Grâul a scăzut la preţ cu 100 Lei, în mod miraculos şi neexplicabil, când se ştie, că recolta din anul acesta va fi slabă. Băncile scumpesc camăta după banii împrumutaţi. Statul ridică impozitele, taxa timbrelor etc.

Toate se scumpesc, numai produsele agricultorilor români. scad la preţ.

Din aceasta desechilibrare economică, numai jidanii câştigă, prin băncile lor, unde o sumedenie de români s'au angajat de cozi de topor în serviciul jidanilor. Nu sunt nici bani ieftini pe piaţă, nici preţ potrivit pentru bucate şi vite, nici măcar o rază de speranţă, de a scăpa din sărăcia noastră.

Iată-ne în faţa unei catastrofe economice, şi nimeni nu cutează să mişte.

Una este cert: dacă cuziştii ar fi la putere, actuala situaţie dezastruoasă ar înceta în 24 ore.

Cutremur de pământ în Persia. In apropriere oraşului Teheran, s'a produs un catastrofal cutremur de pământ, care a nimicit cu desăvârşire 50 sate. Dintre locuitorii acestor sate abea vreo 2-3 au scăpat cu viaţa. Nici o casă n'a rămas întreagă. Chiar şi suprafaţa pământului s'a schimbat, formând dealuri şi văi, ce înainte de cutremuri n'au existat.

Atentat cu dinamită contra regelui iugoslav. Familia regală iugoslavă era pe drum spre castelul lor de lângă Zagreb. Cu o oră înainte de sosirea trenului, un pod, peste care trebuia să treacă trenul regal, a fost aruncat în aer, prin explozia unei bombe, pusă de anarhişti. Autorităţile au întreprins o severă urmărire pentru prinderea atentaţilor.

Păcat de viaţa regelui Alexandru, dar tare ni-e teamă, că nu-şi va termina viaţa în mod natural. Prea tare pute în regatul său.

A recurs la dictatură pentru a împiedeca anarchia. Precum se vede însă, tot anahia are să'l cureţe.

Aceasta este profeţania voastră.

Şi în momentul, când regele Alexandru îşi închide ochii, în acel moment statul iugoslav încetează de a mai fi.

Se sbulberă în vânt minciuna cu unitatea aspiraţiunilor sârbocroato-slovene.

Noi, raza latină, aşteptăm momentul, pentru realizarea coridorului latin, în sudul Europei. Acesta trebue să se facă de sine, având continuitate latină dela Nistru până la Gibraltar.

Neamul asasinilor de regi trebue să dispară în marea latină.

Iată a doua pretenţiune a noastră.

Mica Publicitate

De vinzare o casă în Satchinez, cu şase camere, zidită în anul 1924. In casă se află o crişmă al cărei inventar se vinde cu casa. Grajd pentru 8 vite. Pivniţă cu beton. — Adresa: *Ioan Soboteleanu,* Satchinez, judeţul Timiş-Torontal.

Un autocamion de vânzare. Marca Renauld tip vechiu, una tonă, 40 H. P. în stare bună. *Adresa: Vasile Ferbancea, Vinga.* Judeţul Timiş-Torontal.

Dela Pretura Plasei Recaş.

No. 1040/1929.

PUBLICATIE DE LICITATIE.

In ziua de 29 Maiu a. c. oara 10 a. m. se va ţinea licitaţie la oficiul Preturei Recaş pentru vânzarea automobilului Preturei, cu oferte scrise şi sigilate.

Condiţiunile se pot vedea la Pretura Recaş.

Recaş, la 8 Maiu 1929.

Pretor: Wein.

Dela Pretura Plasei Recaş.

No. 1092/1929.

PUBLICATIUNE DE LICITATIE.

In ziua de 29 Maj a. c. oara 10 a. m. se va ţinea licitaţie la oficiul Preturei Recaş, pentru executarea lucrărilor de zidirea canalului de beton la drumul vicinal Remetea—Ianova, cu oferte scrise şi sigilate.

Condiţiunile se pot vedea la Pretura Recaş.

Recaş, la 8 Maiu 1929.

Pretor: Wein.

Judecătoria Urbană Timişoara Secţia Cărţii Funduare.

No. 1729/1929. cf.

EXTRACT DIN PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

In cauza de executare pornită de urmăritoara firmă Turul fabrică de ghete s. p. a. contra urmăritului Mihai Gondi la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă Licitaţiunea execuţională nouă în baza §§ 144, 147 şi 147 din legea LX din 1881 asupra imobilului înscris pe numele lui Iosif Vereb şi soţia însris în cf. a comunei Timişoara fabrică din circ. Judecătoriei urbană No. 224 prot. cf. A 1 No. top. 246 cu casă No. 243 în preţul de esclamare 168000 cu menţinerea în vigoare a uzufructului intabulat sub C în favoarea lui soţita Iosif Stebn. Amalia Monyiul pentru încasarea creanţei de 31444 Lei bani capital, interese de 10% de la Iulie 1925 proces şi de executare de 7888 Lei bani fixată acum spese se det 900 Lei bani, fixate acum pentru cererea de licitaţiune.

Licitaţiunea se va ţine în ziua de **2 luna August 1929 ora 9** în palatul dicasterial parter uşa No. 11—12. Imobilul ce fi licitat nu va fi vândut pe un preţ mai mic de cât doua jum. din preţul de strigare. Cei cari doresc să licitez sunt datori să depoziteze la deputatul judecătoresc 10% din preţul de strigare drept garanţie în numerar sau în efecte de cauţie socotite după cursul fixat în § 42 legea LX 1881 sau să prezintă dea aceluiaşi delegat chitanţa constatând depunerea judecătoreşte prealabilă a garanţiei şi să semneze condiţiunile de licitaţie (§ 147. 150. 170 legea LX 1881 şi 21 legea XL 1908). Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preţ mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregească imediat garanţia fixată conf. procentului preţului de strigare la aceiaş parte procentuală a preţului ce a oferit. (§ 25 XLI. 1908). (1026

Timişoara, la 10 Aprilie 192

Dr. Fiala m. p. judecător. Pentru conformitate grefier **Zivanovici**

CINEMA:

CETATE: 18—19 Maiu — APOLLO: 20—21 Maiu
CONCORDIA: 23 Maiu

„Contesa Voronzova"

Viaţa şi aventurile romantice ale unei prinţese ruse în timpul războiului mondial şi al revoluţiei ruseşti, apoi ca refugiată la Constantinopol.

In rolurile principale:
Wladimir Gaidarow, Suzanne Deimas, Mary Kid, Grigorij Chunara.

Monopol: Erofilm-Braşov.

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMÂNEASCĂ" Sucursala Timişoara, Piaţa Tepeş-Vodă 2. — Telefon: 1200.